

Νομίζομεν, ὅτι τὰ εἰρημένα τῆς εἰσαγωγῆς εἰσὶ πρὸς τὸ παρὸν ἱκανά, ἄς μεταβῶμεν δὲ ἤδη εἰς τὸ «Μέρος Πρῶτον», ὅπου οὐδὲν χρῆζον προσοχῆς παραλειφθήσεται.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ (Перва часть).

Μάθημα πρῶτον (Первий урокъ).

"Όνομα οὐσιαστικὸν (Существительно име).

Πρώτη Κλίσις (Перво склонение).

Ἡ κλίσις αὕτη ἔχει μόνον ἄρσενικά οὐσιαστικά ἢ μέ τὰς εἰρημένας κατάληξις. Ἐνταῦθα δὲ θέλουσι τεθῆ πλείοτερα παραδείγματα, διὰ νὰ δύνανται οὕτως οἱ μαθητὸντες νὰ κλίνωσιν ἐπ' αὐτῶν πᾶν σχεδὸν οὐσιαστικὸν τοῦ ἄρσενικοῦ γένους.

Τὰ οὐσιαστικά ἀπαντῶνται μὲ ἄρθρον καὶ χωρὶς ἄρθρου. Τὸ ἄρσενικὸν ἄρθρον, ὡς ἐρέθη, εἶναι δύο εἰδῶν, τῷ ἢ α. Ἄλλοι μὲν μεταχειρίζονται τὸ τῷ εἰς ὅλας τὰς πτώσεις ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ, π. χ. κλῆβῶ-τῷ, на κλῆбῶ-тῷ, на κлῆбῶ-тῷ, κлῆбῶ-тῷ, ἄλλοι δὲ μεταχειρίζονται τὸ τῷ μόνον εἰς τὴν ὀνομαστικὴν, εἰς δὲ τὰς πλαγίας πτώσεις συγχωνεύουσι τὸ ἄρθρον α μὲ τὴν κατάληξιν καὶ γίνεται α, ἢ ἂν ἡ κατάληξις εἶναι в ἢ й, τότε συγχωνεύονται εἰς я. π. χ. ὄν: учитель-тῷ, γεν: на учителя, δοτ: на учителя, αἰτ: учителя ἢ, ὄν: раіі-тῷ ἢ раіятῷ, γεν: на раіа καὶ τ. λ. ἄλλοι πάλιν εἰς ὅλας τὰς πτώσεις μεταχειρίζονται μόνον τὸ ἄρθρον а, ὅπερ συγχωνευθὲν μὲ τὴν κατάληξιν γίνεται ἢ а ἢ я. Τὸ αὐτὸ συμβένει μὲ τὰ ἄρθρα καὶ εἰς τὰ ἐπίθετα: π. χ. стāрия-тῷ, стāрия. Προτιμητέον ὅθεν τὸ εὐφρονότερον.

Σημείωσις. Ὅλαι αἱ πτώσεις τῶν οὐσιαστικῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ἐπιθέτων, ὡς ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ, εἰσὶν ὅμοιαι ἐν τῷ ἐν: καὶ πληθ: ἀριθμῷ ἐκτὸς τῆς ἐν: κλητικῆς τῶν οὐσια-